

Δήμος Πατρέων
Αρ.Πρ. : 3621
Ημ.Πρ. : 17/01/2023

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ

ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

Δ/νση: Αρχ/κού Έργου - Η/Μ

ΠΡΟΣ: ΣΥ.ΔΙ.ΣΑ Ν. Αχαΐας

Λουσικά Δυτικής Αχαΐας

Τ.Κ. 25200

e-mail: sydisaachaias@gmail.com

Ταχ. Δ/νση : Παντανάσσης 30

Τ.Κ.: 26 221

Τηλέφωνο : 2613 610272

Email : arxitektonikouergou@gmail.com

ΘΕΜΑ: Υποβολή απόψεων επί της προδικαστικής προσφυγής με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) ΕΑΔΗΣΥ 23/04-01-2023 του Οικονομικού φορέα με την επωνυμία «ΗΛΕΚΤΩΡ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ», που στρέφεται κατά της με αρ. πρωτ. 115994/21.12.2022 πράξης παροχής διευκρινίσεων της Διευθύνουσας Υπηρεσίας του Έργου, στο πλαίσιο του ηλεκτρονικού διαγωνισμού του Συνδέσμου Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων (ΣΥ.ΔΙ.Σ.Α.) Νομού Αχαΐας, με Συστημικό Αριθμό ΕΣΗΔΗΣ 191199,1 και με αντικείμενο «ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΜΟΝΑΔΑΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ (ΜΕΑ) & ΜΟΝΑΔΑΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΒΙΟΑΠΟΒΛΗΤΩΝ (ΜΕΒ) ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΦΛΟΚΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΧΑΪΑΣ».

Εξετάζεται ενώπιον της Αρχής σας στις 10.02.2023 η προδικαστική προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) ΕΑΔΗΣΥ 23/04-01-2023 του Οικονομικού φορέα με την επωνυμία «ΗΛΕΚΤΩΡ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ», που στρέφεται κατά της με αρ. πρωτ. 115994/21.12.2022 πράξης παροχής διευκρινίσεων της Διευθύνουσας Υπηρεσίας του Έργου, στο πλαίσιο του ηλεκτρονικού διαγωνισμού του Συνδέσμου Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων (ΣΥ.ΔΙ.Σ.Α.) Νομού Αχαΐας, με Συστημικό Αριθμό ΕΣΗΔΗΣ 191199,1 και με αντικείμενο «ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΜΟΝΑΔΑΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ (ΜΕΑ) & ΜΟΝΑΔΑΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΒΙΟΑΠΟΒΛΗΤΩΝ (ΜΕΒ) ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΦΛΟΚΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΧΑΪΑΣ». Επί της ως άνω προσφυγής η εταιρεία ΗΛΕΚΤΩΡ Α.Ε. αν και απαραδέκτως υπέβαλε και το από 16.01.2023 υπόμνημά της, το οποίο αντικρούεται ομοίως με τις παρούσες.

Ιστορικό

Με την Αρ. 26/2022 απόφασης της Ε.Ε. του ΣΙ.ΔΥ.ΣΑ., έγινε ο καθορισμός των όρων Διακήρυξης του Έργου «Κατασκευή Μονάδας Επεξεργασίας Απορριμμάτων (ΜΕΑ) & Μονάδας Επεξεργασίας Βιοαποβλήτων (ΜΕΒ) στη θέση Φλόκα του Δήμου Δυτικής Αχαΐας» (Υπόεργο Α/Α 1 της Πράξης

5072915), με συνολική εκτιμώμενη αξία (με το δικαίωμα προαίρεσης) 75.111.251,41 € χωρίς Φ.Π.Α. 24%, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Ν.4412/16, με αξιολόγηση μελέτης (άρθρο 50 Ν.4412/2016). Ο διαγωνισμός με ημερομηνία λήξης υποβολής προσφορών την 31/10/2022, έλαβε συστημικό αριθμό 191199 στην πύλη www.promitheus.gov.gr.

Σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 20Α της διακήρυξης (ΑΔΑΜ 22PROC011187244), η αναθέτουσα αρχή διοργάνωσε στις 26/09/2022 διά ζώσης, εκδήλωση παρουσίασης του προς ανάθεση έργου και σχετικής διαβούλευσης. Ακολουθώντας, οι ενδιαφερόμενοι για τη συμμετοχή στο διαγωνισμό οικονομικοί φορείς (ανεξαρτήτως αν συμμετείχαν ή όχι στη διαβούλευση), είχαν, σύμφωνα με το άρθρο 20Α παρ.2 της διακήρυξης, προθεσμία δέκα (10) ημερών από την ως άνω παρουσίαση, εντός της οποίας μπορούσαν να υποβάλουν τεύχος παρατηρήσεων για το έργο την τεχνική μελέτη και τα τεύχη δημοπράτησης, οικονομικά και συμβατικά. Με τη λήξη της σχετικής 10-ήμερης προθεσμίας διαπιστώθηκε ότι μέσω του υποσυστήματος «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ, υποβλήθηκαν πέντε (5) τεύχη παρατηρήσεων.

Στην συνέχεια με την υπ'αρ.46/2022 απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΣΥ.ΔΙ.Σ.Α. Ν. Αχαΐας εγκρίθηκε το σχετικό τεύχος Τεύχους Τροποποιήσεων/Διορθώσεων της Διακήρυξης, των τευχών δημοπράτησης και των λοιπών εγγράφων της σύμβασης στο οποίο περιλαμβάνονται οι προτεινόμενες τροποποιήσεις/διορθώσεις επί της διακήρυξης, των τευχών δημοπράτησης και των λοιπών εγγράφων της σύμβασης του έργου και χορηγήθηκε παράταση της καταληκτικής ημερομηνίας υποβολής προσφορών .Νέα καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών ορίστηκε η 5/12/2022.

Με την υπ'αρ.51/2022 απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΣΥ.ΔΙ.Σ.Α. Ν. Αχαΐας εγκρίθηκε η τροποποίηση των όρων της Διαγωνιστικής Διαδικασίας και χορηγήθηκε νέα παράταση της καταληκτικής ημερομηνίας υποβολής προσφορών. Νέα καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών ορίστηκε η 30/01/2023.

Το έργο περιλαμβάνει την κατασκευή Μονάδας Επεξεργασίας Στερεών Αποβλήτων, συνολικής δυναμικότητας 53.032 τόνων Αστικών Στερεών Αποβλήτων (ΑΣΑ) ανά έτος. Περιλαμβάνει όλες τις αναγκαίες υποδομές και την προμήθεια κινητού εξοπλισμού.

Επειδή είναι αναγκαία η προώθηση συστημάτων για την επεξεργασία οργανικών απόβλητων, με χωριστή συλλογή των οργανικών απόβλητων από νοικοκυριά (οργανικά κουζίνας) καθώς και άλλων οργανικών απόβλητων (πράσινα κ.λπ.), εντός του ως άνω γηπέδου θα κατασκευαστεί και Μονάδα Επεξεργασίας Προδιαλεγμένου Οργανικού Κλάσματος δυναμικότητας 8.113 τόνων ετησίως.

Η εγκατάσταση θα περιλαμβάνει κατ' ελάχιστον τις ακόλουθες μονάδες:

α) Μονάδα Επεξεργασίας Αποβλήτων (ΜΕΑ) αποτελούμενη από Μονάδα Προδιαλογής (μηχανικού διαχωρισμούή μηχανικής διαλογής) και Μονάδα Κομποστοποίησης -Ωρίμανσης και Μονάδα Ραφιναρίας κομπόστ των μηχανικά διαχωρισμένων οργανικών υλικών και θα δέχεται **53.032 τόνους /έτος**σύμμεικτα αστικά απόβλητα (απορρίμματα γκρι / πράσινου κάδου), καθώς και υπολείμματα της ΜΕΒ και του Κέντρου Διαλογής Ανακυκλώσιμων Υλικών (ΚΔΑΥ).

(β) Μονάδα Επεξεργασίας Βιοαποβλήτων (ΜΕΒ) αποτελούμενη από Μονάδα Κομποστοποίησης - Ωρίμανσης και Μονάδα Ραφιναρίας κομπόστ των προδιαλεγμένων στην πηγή Βιοαποβλήτων και θα δέχεται **8.113 τόνους /έτος** προδιαλεγμένα στην πηγή βιοαπόβλητα (υλικά καφέ κάδου) και **2.028 τόνους/έτος** πράσινα απόβλητα.

Η Μονάδα Ραφιναρίας θα είναι κοινή για την ΜΕΑ και ΜΕΒ.

Η Μονάδα Κομποστοποίησης ΑΣΑ θα δέχεται μηχανικά διαχωρισμένα στην ΜΕΑ οργανικά, **27.800 τόνους/έτος**, ενώ η ΜΕΒ θα δέχεται διαχωρισμένα στην πηγή βιοαπόβλητα και μαζί με το διογκωτικό υλικό (πράσινα απόβλητα) θα δέχεται **10.141 τόνους/έτος** οργανικό υλικό.

Το σύνολο των επιμέρους κατασκευαστικών έργων θα ονομάζεται στο εξής «ΜΕΑ/ΜΕΒ».

Επίσης, η κατασκευή του έργου περιλαμβάνει την εκπόνηση της μελέτης εφαρμογής, την προμήθεια κινητού εξοπλισμού και τη δοκιμαστική λειτουργία του έργου για 6 μήνες.

Στόχος της εγκατάστασης είναι η εφαρμογή τεχνικών που συνδυάζουν τη μηχανική επεξεργασία (διαλογή), προκειμένου να ανακτηθούν ανακυκλώσιμα υλικά, με τη βιολογική επεξεργασία (αερόβια) των οργανικών που διαχωρίζονται από τα αστικά απόβλητα προκειμένου ανάλογα με το είδος βιολογικής επεξεργασίας να παραχθεί κομπόστ τύπου Α, ή /και δευτερογενές καύσιμο. ΗΜΕΑ/ΜΕΒ περιλαμβάνει διακριτή γραμμή επεξεργασίας προδιαλεγμένων οργανικών αστικών αποβλήτων (ΜΕΒ), από την βιολογική επεξεργασία αυτών παράγει κομπόστ υψηλής ποιότητας. Εάν το οργανικό κλάσμα, το προερχόμενο από μη προδιαλεγμένα οργανικά, χρησιμοποιείται, για την παραγωγή δευτερογενούς καυσίμου, τότε υφίσταται επεξεργασία ξήρανσης για την ελάττωση της υγρασίας του.

Στο αντικείμενο της σύμβασης περιλαμβάνεται και η κανονική λειτουργία της υποδομής για έξι (6) έτη.

Ο Σύνδεσμος Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων διατηρεί το δικαίωμα μονομερούς ανανέωσης της σύμβασης σύμφωνα με τα αναφερόμενα στα οικεία τεύχη δημοπράτησης.

Την απόρριψη της προδικαστικής προσφυγής ζητούμε για τους κάτωθι λόγους:

1. Εκπρόθεσμη άσκηση της προσφυγής – Η δεκαήμερη προθεσμία από την αποδεικνυόμενη γνώση των προσβαλλόμενων όρων της διακήρυξης, παρήλθε την 19/11/2022.

Η προσφυγή της εταιρείας ΗΛΕΚΤΩΡ Α.Ε. τυγχάνει απορριπτέα πρωτίστως ως απαράδεκτη, καθότι έχει ασκηθεί εκπροθέσμως, όπως κατωτέρω αναλύεται. Συγκεκριμένα:

Το άρθρο 361 του ν. 4412/2016 προβλέπει τα εξής αναφορικά με την προθεσμία άσκησης της προσφυγής:

«1. Σε περίπτωση προσφυγής κατά πράξης της αναθέτουσας αρχής, η προθεσμία για την άσκηση της προδικαστικής προσφυγής είναι:

(α) δέκα (10) από την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης πράξης στον ενδιαφερόμενο οικονομικό φορέα αν η πράξη κοινοποιήθηκε με ηλεκτρονικά μέσα ή τηλεομοιοτυπία ή

(β) δεκαπέντε (15) ημέρες από την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης πράξης στον ενδιαφερόμενο οικονομικό φορέα, αν χρησιμοποιήθηκαν άλλα μέσα επικοινωνίας, άλλως,

(γ) δέκα (10) ημέρες από την πλήρη, πραγματική ή τεκμαιρόμενη, γνώση της πράξης που βλάπτει τα συμφέροντα του ενδιαφερόμενου οικονομικού φορέα. Ειδικά για την άσκηση προσφυγής κατά προκήρυξης, η πλήρης γνώση αυτής τεκμαίρεται μετά την πάροδο δεκαπέντε (15) ημερών από την δημοσίευση στο ΚΗΜΔΗΣ...».

Σύμφωνα με το αρ. 2.3 της Διακήρυξης «Εφόσον έχουν ζητηθεί εγκαίρως, ήτοι έως την 20/10/2022 η αναθέτουσα αρχή παρέχει σε όλους τους προσφέροντες που συμμετέχουν στη διαδικασία σύναψης σύμβασης συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με τα έγγραφα της σύμβασης, το αργότερο στις 24/10/2022. Απαντήσεις σε τυχόν διευκρινίσεις που ζητηθούν, αναρτώνται στον δημόσια προσβάσιμο ηλεκτρονικό χώρο του διαγωνισμού στην προαναφερόμενη πύλη www.promitheus.gov.gr του ΕΣΗΔΗΣ- ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΡΓΑ μαζί με τα υπόλοιπα έγγραφα της σύμβασης προς ενημέρωση των ενδιαφερόμενων οικονομικών φορέων, οι οποίοι είναι υποχρεωμένοι να ενημερώνονται με δική τους ευθύνη μέσα από τον υπόψη ηλεκτρονικό χώρο».

Ο ως άνω όρος της διακήρυξης τροποποιήθηκε με την υπ'αρ.51/2022 απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΣΥ.ΔΙ.Σ.Α. Ν. Αχαΐας με την οποία παρατάθηκε η καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών και ως νέα ημερομηνία κατάθεσης αιτημάτων προς διευκρίνιση ορίστηκε η 20/01/2023, ημέρα Παρασκευή και ως νέα καταληκτική ημερομηνία απαντήσεων επί των αιτημάτων ορίστηκε η 24/01/2023, ημέρα Τρίτη.

Όπως έχει κριθεί και από τη νομολογία (βλ. και ΑΕΠΠ 195/2020), η πράξη περί παροχής διευκρινίσεων **αποτελεί πράξη εκτελεστή**, υποκείμενη σε προδικαστική προσφυγή του άρθρου 360 του Ν. 4412/2016, **εφόσον δε δεν αμφισβητηθεί η νομιμότητά της, οι παρεχόμενες με αυτήν διευκρινίσεις εντάσσονται στο κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού, συμπληρώνοντας τους σχετικούς όρους της διακηρύξεως, στους οποίους αναφέρονται** (ΕΑ ΣτΕ 190/2015, 108/2015, 55/2015, 44/2015, 92/2014, 254/2012, 45/2008, ΔΕΦΑΘ (αναστ.) 451/2014, 437/2013 αλλά και Δημήτριο Γ Ράικο, Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων, Β' έκδοση, Εκδόσεις Σάκκουλα, 2017, σελ. 340). Ως εκ τούτου, εκτελεστή διοικητική πράξη, η οποία μπορεί να προσβληθεί αυτοτελώς δικαστικά και ενώπιον της Αρχής είναι και η πράξη της αναθέτουσας αρχής, με την οποία τροποποιούνται όροι της διακήρυξης ή εισάγονται για πρώτη φορά στοιχεία που δεν είχαν καταστεί γνωστά στους οικονομικούς φορείς με το αρχικό κείμενο της διακήρυξης, διαφοροποιούν το περιεχόμενό της και κατά αυτή την έννοια, καθίστανται μέρος αυτής από την γνωστοποίηση των διευκρινίσεων στους οικονομικούς φορείς του διαγωνισμού, οπότε και πλέον αποτελούν μέρος του κανονιστικού πλαισίου του διαγωνισμού (βλ. ΑΕΠΠ 240/2017, 5/2018, 450, 452/2020 και 467/2020). **Περαιτέρω έχει κριθεί** (βλ. και ΑΕΠΠ 202/2019 με εισηγήτρια Χρυσάνθη Ζαράρη) **ότι, μόνο όταν με τις διευκρινίσεις αίρονται ανακρίβειες ή ασάφειες όρων ή μνημονευόμενων στη διακήρυξη στοιχείων αυτές συνιστούν πράξη εκτελεστή** (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 473/2010, 758, 45/2008, 952/2007), **καθώς οι εν θέματι διευκρινίσεις δεν επιβεβαιώνουν το περιεχόμενο της διακήρυξης, αλλά το αποσαφηνίζουν παρέχοντας κάποιο κρίσιμο νέο στοιχείο που επηρεάζει τη δυνατότητα**

υποβολής προσφοράς των συμμετεχόντων (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 474/2005, 532/2004). Συνεπώς, όπως ήδη εκτέθηκε, η παροχή διευκρινίσεων εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής, με το ανωτέρω περιεχόμενο, πράγματι αποτελεί πράξη εκτελεστή υποκείμενη αυτοτελώς σε προσφυγή του άρθρου 360 του Ν. 4412/2016 και εφόσον δεν προσβληθεί επικαίρως από τους διαγωνιζόμενους, καθίσταται περιεχόμενο του διαγωνισμού, δεν είναι δε πλέον δυνατόν να προσβληθεί εκ των υστέρων.

Εν προκειμένω, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στην προδικαστική προσφυγή, η Προσφεύγουσα **στρέφεται κατά της με αρ. πρωτ. 115994/21.12.2022 πράξης παροχής διευκρινίσεων της Διευθύνουσας Υπηρεσίας του Έργου**, με την οποία παρασχέθηκαν, σχετικές διευκρινίσεις επί της Διακήρυξης και συγκεκριμένα στρέφεται κατά του όρου ότι για την διαστασιολόγηση των συστημάτων απόσπησης της Μονάδας Κομποστοποίησης θα πρέπει να θεωρηθεί από τους διαγωνιζόμενους ότι προσάγεται στα κελιά κομποστοποίησης νωπός (φρέσκος) αέρας περιβάλλοντος στους 30°C και 40% σχετική υγρασία, ποσότητας τουλάχιστον 30 m³/h/t οργανικού. **Στην πραγματικότητα όμως ο όρος κατά του οποίου στρέφεται περιλαμβάνεται στο υπ' αριθμ. 104915/09-11-2022 έγγραφο Διευκρινίσεων, οι οποίες κοινοποιήθηκαν στην Προσφεύγουσα στις 9/11/2022.**

Εν προκειμένω, εντελώς εσφαλμένα και παραπλανητικά η προσφεύγουσα στο σημείο 15 της Προσφυγής της ισχυρίζεται ότι δήθεν για πρώτη φορά τίθεται με την προσβαλλόμενη πράξη η απαίτηση «φρέσκος αέρας περιβάλλοντος στους 30°C και 40% σχετική υγρασία» να «προσάγεται στα κελιά κομποστοποίησης», ποσότητας «τουλάχιστον 30 m³/h/t οργανικού». Ειδικότερα στο υπ' αριθμ. 104915/09-11-2022 έγγραφο διευκρινίσεων (σελ 5.) αναφέρεται:

«[..] Για λόγους ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων, κάθε διαγωνιζόμενος υποχρεούται να τεκμηριώσει ότι ο συνολικός αέρας που οδηγείται στο σύστημα απόσπησης μπορεί να μεταφέρει τις συνολικές απώλειες υγρασίας της μάζας που κομποστοποιείται και οι οποίες αναφέρονται στο ισοζύγιο μάζας της κομποστοποίησης που υποβάλλει, θεωρώντας ότι δεν υπάρχουν απώλειες στραγγισμάτων. Θα θεωρηθούν συνθήκες αέρα κοινές για όλους τους διαγωνιζόμενους και συγκεκριμένα αέρας περιβάλλοντος στους 30°C και 40% σχετική υγρασία. Η ελάχιστη υποχρεωτική προδιαγραφή ειδικής παροχής αέρα των ανεμιστήρων κομποστοποίησης (30 m³/h/t οργανικού, βλ σελ 38 της ΤΣΥ), αφορά αποκλειστικά νωπό αέρα προσαγόμενο στο σύστημα κομποστοποίησης για όλα τα κελιά βιολογικής επεξεργασίας στην λειτουργία αιχμής. Θεωρείται μόνιμη κατάσταση λειτουργίας, οπότε ο απαγόμενος αέρας των βιοαντιδραστήρων προς το σύστημα απόσπησης ισούται με τον προσαγόμενο.»

Από το ανωτέρω απόσπασμα προκύπτει αβίαστα το συμπέρασμα ότι όλοι οι διαγωνιζόμενοι για τους υπολογισμούς τεκμηρίωσης του συστήματος απόσμησης πρέπει να θεωρήσουν ότι 30 m³/h/t οργανικού νωπού, **δηλαδή φρέσκου αέρα περιβάλλοντος στους 30°C και 40% σχετική υγρασία,** προσάγονται στα κελιά κομποστοποίησης.

Το ότι η ετυμολογία του όρου «νωπός» σημαίνει «φρέσκος» είναι καταρχάς αδιαμφισβήτητη και προκύπτει από την εξέταση οποιουδήποτε λεξικού της Ελληνικής γλώσσας.

Άλλωστε, με το από 16.01.2023 υπόμνημά της η εταιρεία ΗΛΕΚΤΩΡ Α.Ε. **συνομολογεί** ότι ο «νωπός» αέρας είναι πράγματι ο «φρέσκος» αέρας (βλ. παρ. 2 σελ. 4 του από 16.01.2023 υπομνήματος). Αυτό από το οποίο «ενοχλείται» σήμερα η προσφεύγουσα είναι τι σημαίνει νωπός αέρας *«προσαγόμενος στο σύστημα, δηλαδή ποια πρέπει να είναι τα χαρακτηριστικά του «νωπού» («φρέσκου», για το σύστημα) αέρα που πρέπει να προσάγεται στο σύστημα»*. Επομένως, **είναι σαφές και για την προσφεύγουσα ότι ο νωπός αέρας είναι πράγματι ο φρέσκος αέρας.** Τα δε χαρακτηριστικά του αέρα ήτοι **νωπός/φρέσκος αέρας περιβάλλοντος στους 30°C και 40% σχετική υγρασία, σαφώς και αναφέρονταν ρητώς στις με αρ. πρωτ. 104915/09.11.2022 διευκρινίσεις της αναθέτουσας αρχής μας.** Συγκεκριμένα στις εν λόγω διευκρινίσεις (σελ. 5) σε απάντηση του ερωτήματος 6 της εταιρείας ΙΝΤΡΑΚΑΤ δόθηκε η εξής απάντηση: **«...Θα θεωρηθούν συνθήκες αέρα κοινές για όλους τους διαγωνιζόμενους και συγκεκριμένα αέρας περιβάλλοντος στους 30°C και 40% σχετική υγρασία ...»**. Καθίσταται επομένως σαφές ότι τις ως άνω διευκρινίσεις που δόθηκαν στις 09/11/2022 όφειλε – αν ήθελε – να αμφισβητήσει η προσφεύγουσα και όχι τις μεταγενέστερες οι οποίες απλώς επιβεβαιώνουν τις ως άνω προδιαγραφές, οι δε ισχυρισμοί της προσφεύγουσας εξακολουθούν να είναι αβάσιμοι και παρελκυστικοί.

Προς περαιτέρω επεξήγηση σημειώνουμε ότι, ο αέρας που εξέρχεται από τα κελιά κομποστοποίησης, λόγω της διεργασίας που συντελείται εντός αυτών, είναι κορεσμένος σε υδρατμούς, με μειωμένο ποσοστό οξυγόνου το οποίο απορροφάται από την διεργασία και με αυξημένα ποσοστά σε CO₂ και NH₃. Ακόμα και εάν απομακρυνθεί η υγρασία μέσω εναλλακτών θερμότητας (όπως συμβαίνει σε κάποιες τεχνολογίες κομποστοποίησης), τα αέρια αυτά παραμένουν με μειωμένο ποσοστό οξυγόνου και με αυξημένα ποσοστά σε CO₂ και NH₃ και σε καμία περίπτωση δεν προσομοιάζουν σε νωπό αέρα, κάτι το οποίο είναι προφανές σε όλους όσους έχουν στοιχειώδεις γνώσεις της διεργασίας της κομποστοποίησης.

Το γεγονός, μάλιστα, αυτό το **ομολογεί** ευθέως και η ίδια η προσφεύγουσα στο ερώτημα που υπέβαλε μεταγενέστερα – και προφανώς με πρόθεση να ανανεώσει εμμέσως την προθεσμία προσβολής του σχετικού όρου – στις 11/11/22 και απαντήθηκε με την προσβαλλόμενη πράξη (βλ.

κατωτέρω ακριβές απόσπασμα σχετικής ερώτησης προσφεύγουσας): **«Με τη διευκρίνιση που δόθηκε καθορίστηκε ότι η ειδική παροχή του ανεμιστήρα κομποστοποίησης θα επιτυγχάνεται αποκλειστικά με νωπό αέρα περιβάλλοντος. Κατά τον τρόπο αυτό αποκλείεται αυθαίρετα ο πολύ σημαντικός ρόλος της ανακυκλοφορίας αέρα στη διεργασία της κομποστοποίησης».**

Από το ανωτέρω απόσπασμα είναι πασιφανές ότι η ίδια η προσφεύγουσα διαχωρίζει τον νωπό (φρέσκο) αέρα περιβάλλοντος από τον αέρα ανακυκλοφορίας, κάτι το οποίο όμως αναιρεί στην Προδικαστική της Προσφυγή, για να αποκρύψει τεχνηέντως το εκπρόθεσμο της προσφυγής της, ενώ με το από 16.01.2023 υπόμνημά της φέρει ως «πλημμέλεια» τα χαρακτηριστικά του αέρα, ήτοι τη θερμοκρασία περιβάλλοντος στους 30°C και 40% σχετική υγρασία, τα οποία όπως και ανωτέρω αναφέρουμε είχαν ήδη διευκρινιστεί και τεθεί με τις από 09/11/2022 διευκρινιστικές απαντήσεις της αναθέτουσας αρχής.

Τονίζεται δε ότι επιχειρεί εντελώς καταχρηστικά και απαράδεκτα η προσφεύγουσα να υποστηρίξει το παραδεκτό της προσφυγής της, ισχυριζόμενη ότι μπορεί να θεωρηθεί ότι η προθεσμία για την άσκηση της, ξεκινά από την δημοσίευση των απαντήσεων επί των δεύτερων ερωτημάτων της σχετικά με τον επίδικο ως άνω όρο της Διακήρυξης. Πλην όμως, απαντητικά έγγραφα επί «διευκρινιστικών» ερωτημάτων με τα οποία επιβεβαιώνεται πρόβλεψη είτε της διακήρυξης είτε προγενέστερης διευκρίνισης όπως εν προκειμένω (η οποία πλέον έχει ενταχθεί στο κανονιστικό περιεχόμενο της Διακήρυξης), **δεν συνιστούν εκτελεστές πράξεις με την έννοια του άρθρου 360 του ν. 4412/2016**, αλλά επιβεβαιωτικές πράξεις με αποτέλεσμα να μην μπορούν να προσβληθούν αυτοτελώς και να μην εκκινεί νέα προθεσμία άσκησης προσφυγής για αυτές. Ειδικότερα:

Σύμφωνα με το αρ. 360 του ν. 4412/2016 *«Κάθε ενδιαφερόμενος ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί συγκεκριμένη σύμβαση του νόμου αυτού και έχει ή είχε υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από εκτελεστή πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής κατά παράβαση της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της εσωτερικής νομοθεσίας, υποχρεούται, πριν από την υποβολή των προβλεπόμενων στον Τίτλο 3 ένδικων βοηθημάτων, να ασκήσει προδικαστική προσφυγή ενώπιον της ΑΕΠΠ κατά της σχετικής πράξης ή παράλειψης της αναθέτουσας αρχής».* Προϋπόθεση, επομένως, της άσκησης προσφυγής και της εκκίνησης της σχετικής προθεσμίας **είναι η ύπαρξη εκτελεστής πράξης του αναθέτοντος φορέα**, και δη βλαπτικής των συμφερόντων του οικονομικού φορέα (ΣτΕ ΕΑ 290/2011). Εξ αντιδιαστολής, προκύπτει ότι οι μη εκτελεστές πράξεις δεν υπόκεινται σε προδικαστική προσφυγή (ΣτΕ ΕΑ 426/2011, 429/2011, ΑΕΠΠ 197/2017), και άρα δεν επηρεάζουν καθ' οιονδήποτε τρόπο την σχετική ανατρεπτική προθεσμία.

Εν προκειμένω, η μόνη εκτελεστή πράξη που έχει δημοσιευθεί έως και το παρόν χρονικό σημείο για τον επίμαχο όρο είναι η υπ' αρ. 104915/09-11-2022 διευκρινιστική απάντηση με την οποία για πρώτη φορά κατέστη σαφής ο σχετικός όρος αναφορικά με τους υπολογισμούς τεκμηρίωσης του συστήματος απόσπησης που πρέπει οι οικονομικοί φορείς να θεωρήσουν ότι 30 m³/h/t οργανικού νωπού, δηλαδή φρέσκου αέρα περιβάλλοντος, προσάγονται στα κελιά κομποστοποίησης. Αντιθέτως, με την δεύτερη υπ' αρ. πρωτ. 115994/21.12.2022 πράξης παροχής διευκρινίσεων της Διευθύνουσας Υπηρεσίας του Έργου, ήτοι την εδώ προσβαλλόμενη, **δεν επέρχεται ουδεμία – πολλώ μάλλον ουσιώδης – μεταβολή στον ως άνω όρο της Διακήρυξης**, όπως αυτός διαμορφώθηκε ήδη με την αρχική διευκρίνιση, αλλά απλώς επιβεβαιώνεται η ισχύς και η έννοια των περιεχόμενων σε αυτά όρων (βεβαιωτική πράξη) και επαναλαμβάνονται οι προγενέστερες ρυθμίσεις άνευ ουδεμίας έννομη συνέπεια (βλ. και απάντηση επί του ερωτήματος 10 της εταιρείας ΗΛΕΚΤΩΡ, σελ. 16-17 διευκρινιστικής απάντησης η οποία άρχεται ακριβώς με την λέξη «Επιβεβαιώνεται ότι...»). Επομένως, εκ της ως άνω βεβαιωτικής πράξης δεν θίγονται αυτοτελώς τα συμφέροντα κανενός οικονομικού φορέα και δεν είναι αυτή προσβλητέα αυτοτελώς με προδικαστική προσφυγή ή με κανένα ένδικο βοήθημα κατά το στάδιο της δικαστικής προστασίας, ούτε βεβαίως δύναται να θεωρηθεί ότι επιφέρει την έναρξη νέας προθεσμίας άσκησης προσφυγής ενώπιον της ΕΑΔΗΣΥ (ΣτΕ ΕΑ 426/2011, 429/2011, βλ. και *Γκέρτσος Β./Τσόγκας Π.*, Η προσωρινή δικαστική προστασία στη διοικητική δίκη, 2013, 292).

Τα παραπάνω έχουν την έννοια ότι εφόσον η προσβολή όρου, δεν αποκρίνεται σε μια ουσιώδη για τη συμμετοχή ασάφεια της διακήρυξης ή εν προκειμένω της διευκρίνισης που ήδη δόθηκε, αλλά αυτός (ο όρος) όπως διευκρινίστηκε είναι ως προς το σχετικό ζήτημα απολύτως σαφής και εφόσον συγχρόνως, η προθεσμία προσβολής της αρχικής διευκρίνισης, με την οποία παρεσχέθει πράγματι κάτι νέο ως προς τον όρο της Διακήρυξης, έχει ήδη παρέλθει, δεν είναι παραδεκτή η προβολή του οικείου ισχυρισμού. Και αυτό, διότι εφόσον δεν υφίσταται ασάφεια ουσιώδης κατά την ως άνω έννοια, δεν υφίσταται και υποχρέωση απάντησης και παροχής της οικείας πληροφορίας (αφού προκύπτει από τα έγγραφα της διαδικασίας) και ταυτόχρονα, η προσφυγή δεν στρέφεται εν τέλει και επί της ουσίας ούτε κατά παράλειψης άρσης της ασάφειας δια παροχής τέτοιας αποσαφηνιστικής πληροφορίας, αλλά κατά του σαφούς περιεχομένου ήδη υπάρχοντος σαφούς όρου/διευκρίνισης της διακήρυξης, το οποίο όμως δύναται να ελεγχθεί παραδεκτως μόνο στο πλαίσιο προσφυγής κατά του όρου αυτού όταν ετέθη, ήτοι με την αρχική διευκρίνιση, κατά τις οικείες νόμιμες προθεσμίες, οι οποίες εκκινούν από το σημείο γνώσης της αρχικής εν προκειμένω, διευκρίνισης.

Συναφώς με τα ανωτέρω, οι νέες προσβαλλόμενες από την προσφεύγουσα απαντήσεις που χορηγήθηκαν από την Αναθέτουσα Αρχή (αρ. πρωτ. 115994/21.12.2022 πράξη παροχής διευκρινίσεων) επί των υποβληθεισών διευκρινίσεων σχετικά με τον επίμαχο όρο, δεν αποτελούν εκτελεστές πράξεις υποκείμενες αυτοτελώς σε προδικαστική προσφυγή, διότι με αυτές δεν επήλθε καμία μεταβολή, πολλώ δε μάλλον ουσιώδης, στους σαφείς όρους της διακήρυξης, όπως αυτοί διαμορφώθηκαν με τις υπ' αρ. πρωτ. 104915/09-11-2022 διευκρινίσεις, ούτε και έλαβε χώρα ερμηνεία με τρόπο διαφορετικό από αυτόν που προκύπτει από την γραμματική διατύπωση του ίδιου του όρου, παρά μόνο έγινε εκ νέου αναφορά σε αυτούς, χωρίς να μεταβάλλεται το περιεχόμενό τους.

Επομένως, **αν η Προσφεύγουσα θεωρούσε παράνομο τον ως άνω όρο, θα έπρεπε να είχε προσφύγει κατά του υπ' αριθμ. 104915/09-11-2022 εγγράφου διευκρινίσεων και όχι επ' ευκαιρία επόμενων και δη επιβεβαιωτικών διευκρινιστικών απαντήσεων να αμφισβητεί εκ των υστέρων όρους, ενώ έχει παρέλθει η προθεσμία προς άσκηση προσφυγής κατ' αυτών.**

Κατόπιν τούτων, η προθεσμία προσβολής όρου των διευκρινίσεων ενώπιον της ΕΑΔΗΣΥ παρήλθε στις 19/11/2022 και άρα είναι προφανές ότι η με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) ΕΑΔΗΣΥ 23/04-01-2023 Προσφυγή του Οικονομικού φορέα με την επωνυμία «ΗΛΕΚΤΩΡ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ», είναι εκπρόθεσμη απαραδέκτως ασκηθείσα, και, πρωτίστως για αυτόν τον λόγο, δεν πρέπει να γίνει δεκτή από την Αρχή.

2. Η επίδικη προσφυγή πρέπει να απορριφθεί και λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας. Ειδικότερα:

Σύμφωνα με το αρ. 346 παρ. 1 του ν. 4412/2016 «1. Κάθε ενδιαφερόμενος, ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί σύμβαση των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 2 του άρθρου 1 και έχει υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από εκτελεστή πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής κατά παράβαση της ευρωπαϊκής ή εσωτερικής νομοθεσίας, έχει δικαίωμα να προσφύγει στην Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ), σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 360 και να ζητήσει προσωρινή προστασία, σύμφωνα με το άρθρο 366, ακύρωση παράνομης πράξης ή παράλειψης της αναθέτουσας αρχής, σύμφωνα με το άρθρο 367 ή ακύρωση σύμβασης η οποία έχει συναφθεί παράνομα, σύμφωνα με το άρθρο 368», ενώ σύμφωνα με την παρ. 1 του αρ. 360 του ν. 4412/2016 «1. Κάθε ενδιαφερόμενος ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί συγκεκριμένη σύμβαση του νόμου αυτού και έχει ή είχε υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από εκτελεστή πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής κατά

παράβαση της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της εσωτερικής νομοθεσίας, υποχρεούται, πριν από την υποβολή των προβλεπόμενων στον Τίτλο 3 ένδικων βοηθημάτων, να ασκήσει προδικαστική προσφυγή ενώπιον της ΑΕΠΠ κατά της σχετικής πράξης ή παράλειψης της αναθέτουσας αρχής».

Όπως συνάγεται από τις μνημονευόμενες διατάξεις του ν. 4412/2016, το θεσπιζόμενο με το Νόμο αυτό σύστημα παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας, κατά το στάδιο που προηγείται της συνάψεως δημοσίων συμβάσεων, σκοπεί στην προστασία όσων ενδιαφέρονται να τους ανατεθούν οι ανωτέρω συμβάσεις, έναντι της βλάβης την οποία υφίστανται ή ενδέχεται να υποστούν από την πιθανολογούμενη παράβαση εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής των κανόνων οι οποίοι καθορίζουν τις προϋποθέσεις συμμετοχής στον διαγωνισμό, τη διαδικασία επιλογής του αναδόχου της σύμβασης που πρόκειται να συναφθεί, καθώς και τα κριτήρια και τις προδιαγραφές βάσει των οποίων θα αναδειχθεί ο ανάδοχος (ΑΕΠΠ 725/2018, 742/2018). Συμφώνως δε με τα άρθρα 346 παρ. 1 και 360 παρ. 1 Ν. 4412/2016, ο προσφεύγων πρέπει να επικαλείται ή σε κάθε περίπτωση να προκύπτει από το δικόγραφό του με σαφή τρόπο (πρβλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 120/2017) τη βλάβη που επάγεται σε αυτόν ο προσβαλλόμενος όρος, φέρει δε το καταρχήν βάρος στοιχειοθέτησης τέτοιου εννόμου συμφέροντος, άλλως ο ισχυρισμός προβάλλεται τόσο άνευ εννόμου συμφέροντος, όσο και αορίστως και σε κάθε περίπτωση απαραδέκτως (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 167/2018).

Επομένως, κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, εάν ο ενδιαφερόμενος για την ανάθεση δημόσιας σύμβασης ασκήσει προδικαστική προσφυγή κατά όρου της διακηρύξεως, πρέπει, για να θεωρηθεί ότι ασκεί την αίτηση αυτή με έννομο συμφέρον, να επικαλεσθεί, με την προβολή ειδικού ισχυρισμού, άμεση βλάβη που υφίσταται από τον συγκεκριμένο όρο ο οποίος παραβιάζει, κατ' αυτόν, τους κανόνες που αφορούν τις προϋποθέσεις συμμετοχής στον διαγωνισμό, τη διαδικασία επιλογής του αναδόχου ή τα εφαρμοστέα για την ανάδειξή του κριτήρια και προδιαγραφές, **σε σημείο που να αποκλείεται ή να καθίσταται ουσιωδώς δυσχερής η συμμετοχή του στο διαγωνισμό**. Συνεπώς, ως επίκληση βλάβης, υπό την έννοια αυτή, νοείται όχι η απλή επίκληση παρανομίας ή η κατά γενικό τρόπο προβολή παραβάσεως διαφόρων διατάξεων οποιουδήποτε επιπέδου, αλλά η επίκληση και ανάδειξη των συγκεκριμένων και αρκούντως εξειδικευμένων στοιχείων, που αφορούν τη νομική ή πραγματική κατάσταση του συγκεκριμένου συμμετέχοντος, και ως εκ των οποίων **είτε αποκλείεται είτε καθίσταται υπερβολικά δυσχερής η συμμετοχή του στον διαγωνισμό είτε προδιαγράφεται (άμεσα ή έμμεσα) εις βάρος του το αποτέλεσμα του λόγω αδυναμίας του να εκπληρώσει τις απαιτούμενες προϋποθέσεις**.

Κρίσιμη, δηλαδή, για την θεμελίωση του εννόμου συμφέροντος είναι η επίκληση και απόδειξη βλάβης του προσφεύγοντος **λόγω επικείμενου αποκλεισμού του ή σοβαρής δυσχέρειας συμμετοχής του σε διαγωνιστική διαδικασία και όχι η απαίτηση αυτού για την διαμόρφωση συνθηκών ευνοϊκότερων για την συμμετοχή του σε διαγωνισμό** (ΕΑ ΣτΕ 353/2018, 86/2018, 12-15/2018 Ολομ., 147/2016 Ολομ., 189/2015, 124/2015, 16/2015, 415/2014, 1140/2010, 1137/2010, 977/2010, βλ. και σκ. 28 υπ' αριθμ. 742/2018 ΑΕΠΠ) ως εν προκειμένω επιχειρεί η προσφεύγουσα δια των προβαλλόμενων λόγων. Ούτε και πρέπει η βλάβη που υφίσταται ο οικονομικός φορέας να στηρίζεται στην **εμπορική πολιτική του ή στην αδυναμία του να καλύψει τις απαιτήσεις της Διακήρυξης** (Επ. Αν. ΣτΕ 512/2009, Φ. Αρναούτογλου «Η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων του Ν. 3886/2010» εκδ. Νομική Βιβλιοθήκη 2013, παρ. 132, 133 και εκεί αναφερόμενη νομολογία του ΣτΕ).

Σύμφωνα μάλιστα με την **απόφαση του ΔΕΚ της 17.09.2002, υπόθεση Concordia Bus Finland (C-513/99)** τα κριτήρια και οι προδιαγραφές στα οποία η αναθέτουσα αρχή μπορεί να στηριχθεί για να συνάψει τις συμβάσεις μπορούν να είναι, **οσάκις η σύναψη πραγματοποιείται με βάση την οικονομικά πλέον συμφέρουσα προσφορά, διάφορα, μεταβλητά ανάλογα με τη συγκεκριμένη σύμβαση, κριτήρια**, όπως είναι, μεταξύ άλλων, η ποιότητα, τα τεχνικά πλεονεκτήματα, τα αισθητικά και λειτουργικά χαρακτηριστικά, η τεχνική υποστήριξη και εξυπηρέτηση μετά την πώληση, η ημερομηνία παράδοσης και η προθεσμία παράδοσης ή εκτέλεσης, καθώς και η τιμή. Σύμφωνα δε με το ΔΕΕ για να καθοριστεί η πλέον συμφέρουσα οικονομικά προσφορά, η αναθέτουσα αρχή πρέπει, συγκεκριμένα, να μπορεί να αξιολογήσει τις υποβληθείσες προσφορές και να **λάβει απόφαση με βάση ποιοτικά και ποσοτικά κριτήρια και τεχνικές προδιαγραφές που μπορούν να μεταβάλλονται ανάλογα με την οικεία σύμβαση** (βλ., στο πνεύμα αυτό, σε σχέση με συμβάσεις δημοσίων έργων, απόφαση της 28ης Μαρτίου 1985, 274/83, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή 1985, σ. 1077, σκέψη 25, ΔΕΕ, C-513/99, Concordia Bus Finland, παρ. 60). Μάλιστα σύμφωνα με τα πραγματικά περιστατικά της ως άνω απόφασης του ΔΕΕ, το γεγονός ότι μία εκ των προδιαγραφών που εφάρμοσε η αναθέτουσα αρχή για να προσδιορίσει την πλέον συμφέρουσα οικονομικά προσφορά δεν μπορούσαν να το πληρούν παρά μόνον δύο εταιρείες, **δεν μπορεί, από μόνο του, να συνιστά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως**, (ΔΕΕ, C-513/99, Concordia Bus Finland, παρ. 85). Και τούτο διότι: **«τίποτα ωστόσο δεν εμπόδιζε τους λοιπούς διαγωνιζόμενους να αποκτήσουν τέτοια λεωφορεία»**, που σημαίνει ότι υπήρχε αντικειμενικά η **ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ να πληρούν και οι υπόλοιποι διαγωνιζόμενοι τα εν λόγω κριτήρια** (ΔΕΕ, C-513/99, Concordia Bus Finland, Απόψεις του Γενικού Εισαγγελέα Jean Mischo, παρ. 139).

Όπως επεσήμανε δε και ο Γενικός Εισαγγελέας στις απόψεις του στην συγκεκριμένη υπόθεση: **«Δεν μπορεί να απαγορευθεί σε μια αναθέτουσα αρχή να επιβάλει τη χρησιμοποίηση υλικού το οποίο αντιστοιχεί στις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές («state of the art»), έστω και αν προσδίδει ιδιαίτερη σημασία σε μια από τις ιδιότητες του υλικού αυτού...»** (ΔΕΕ, C-513/99, Concordia Bus Finland, Απόψεις του Γενικού Εισαγγελέα Jean Mischo, παρ. 77). Πολλώ μάλλον εν προκειμένω που και η ίδια η προσφεύγουσα ουδόλως θέτει ζήτημα φωτογραφικής διάταξης, παρά μόνο τεχνικής προδιαγραφής, η οποία «την υποχρεώνει» να τροποποιήσει την τεχνολογία της, ώστε να καταστεί εφικτή η συμμετοχή της στο διαγωνισμό.

Επομένως, συνάγεται ότι και στην επίδικη υπόθεση η αναθέτουσα αρχή νομιμοποιείται πλήρως να καθορίσει τις τεχνικές προδιαγραφές **επί τη βάση των διαθέσιμων ήδη τεχνολογιών και τεχνικών εν γένει πραγματικών δεδομένων**, και ουδόλως δεσμεύεται να αλλάξει μέθοδο ή και τεχνολογία όπως διατείνεται η προσφεύγουσα. Διότι, **«η δυνατότητα όμως να πράξεις κάτι περικλείει τη δυνατότητα να πράξεις κάτι λιγότερο»**, (ΔΕΕ, C-513/99, Concordia Bus Finland, Απόψεις του Γενικού Εισαγγελέα Jean Mischo, παρ. 80). Αντίθετη προσέγγιση θα κατέληγε σε ένα είδος «εξίσωσης προς τα κάτω» των κριτηρίων και προδιαγραφών που τίθενται με την Διακήρυξη και θα καθιστούσε κενό περιεχομένου το **δικαίωμα που αναγνωρίζεται στην αναθέτουσα αρχή να επιλέγει τις προδιαγραφές και τα κριτήρια συνάψεως της συμβάσεως της επιλογής της**.

Περαιτέρω το έννομο συμφέρον πρέπει να είναι άμεσο, ενεστώς και ατομικό προσωπικό, με την έννοια ότι πρέπει να αφορά τον ενδιαφερόμενο προσωπικά και όχι ένα γενικό κύκλο προσώπων. Όσον αφορά τις κανονιστικές πράξεις «η προϋπόθεση για τη συνδρομή του προσωπικού εννόμου συμφέροντος συντρέχει όταν η προσβαλλόμενη κανονιστική ρύθμιση, θίγει συγκεκριμένες ελευθερίες ή δικαιώματα του αιτούντος, τα οποία κατοχυρώνονται από το Σύνταγμα και τους νόμους και των οποίων την πραγμάτωση επιδιώκει να αποκαταστήσει ο αιτών με την έκδοση της ακυρωτικής απόφασης» (Κωνσταντίνος Β. Χιώλος, «Το έννομο συμφέρον στην ακυρωτική δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας», ΔιοικΔ, 2010, τ. 4, σελ 847, ΑΕΠΠ 725/2018, 742/2018). Πλην όμως, εν προκειμένω η προσφεύγουσα αναφέρεται αορίστως στην βλάβη που δέχεται υφίσταται λόγω του ως άνω όρου της διακήρυξης κατά τρόπο γενικό, και χωρίς να προσδιορίζονται επ' ακριβώς οι νομικές και πραγματικές καταστάσεις που καθιστούν αδύνατη ή δυσχεραίνουν τη συμμετοχή της ή καθιστούν μειονεκτική τη θέση της έναντι των λοιπών υποψηφίων.

Αντιθέτως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει **γενικώς και αορίστως** ότι **«Η υπερδιαστασιολόγηση αυτή οδηγεί σε αδικαιολόγητη αύξηση του κόστους κατασκευής της μονάδας κομποστοποίησης και της μονάδας απόσπησης καθώς και του κόστους λειτουργίας εφόσον τελικά οι διαγωνιζόμενοι**

υποχρεούνται να προσάγουν μεγαλύτερη ποσότητα αέρα περιβάλλοντος από αυτόν που πραγματικά απαιτείται από την τεχνολογία τους (και οπωσδήποτε από την τεχνολογία της εταιρίας μας). Αυτό επηρεάζει αρνητικά τόσο το κριτήριο K1 όσο και το κριτήριο K4 (αύξηση ενεργειακής κατανάλωσης για την ικανοποίηση της απαίτησης) και αυξάνει τελικά αδικαιολόγητα το κατασκευαστικό και λειτουργικό κόστος του έργου» (βλ. παρ. 27 προσφυγής της), ενώ θεωρεί ότι η «βλάβη της» έγκειται στο γεγονός ότι ο επίμαχος όρος της Διακήρυξης (όπως διευκρινίστηκε) **ωθεί την προσφεύγουσα «αυθαίρετα σε τροποποίηση της τεχνολογίας μας»** (βλ. παρ. 29 προσφυγής της) ή στο γεγονός ότι «αποκλείονται από τον διαγωνισμό εμπορικές και δοκιμασμένες τεχνολογίες ή αναγκάζονται οι διαγωνιζόμενοι να προσαρμόσουν τα εμπορικά και δοκιμασμένα συστήματα που διαθέτουν ... σε μια απαίτηση που καμία προστιθέμενη αξία δεν έχει ...» (βλ. παρ. 31 προσφυγής της). Στην πραγματικότητα η προσφεύγουσα δεν υποστηρίζει ότι με τον επίμαχο όρο της Διακήρυξης δεν δύναται να υποβάλλει προσφορά ή η υποβολή προσφοράς καθίσταται ιδιαιτέρως δυσχερής, **αλλά ότι Γ Ι Α να υποβάλλει προσφορά, ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΝΑ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙ ΤΗΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ και συγκεκριμένα «Η εταιρεία μας παρανόμως είναι υποχρεωμένη, αντί να προσφέρει την τεχνολογία της ... να την προσαρμόσει ...» [βλ. παρ. 33 της προσφυγής της] (!!!)**. Στην πραγματικότητα η προσφεύγουσα επικαλείται ως βλάβη τον επιχειρηματικό κίνδυνο που δύναται ευλόγως να αναλάβει οιοσδήποτε συνετός οικονομικός φορέας με την προσφορά του.

Πλην όμως, οι ισχυρισμοί αυτοί της προσφεύγουσας, είναι αόριστοι, αβάσιμοι και παρελκυστικοί η προσφεύγουσα δε, δεν θεμελιώνει έννομο συμφέρον για την άσκηση της παρούσας προδικαστικής προσφυγής, καθώς δεν αποδεικνύει ειδικά και προσηκόντως βλάβη λόγω επικείμενου αποκλεισμού, **αλλά εν τοις πράγμασι -αδικαιολόγητα- απαιτεί την διαμόρφωση συνθηκών ευνοϊκότερων για την συμμετοχή της στον διαγωνισμό.**

Συνακόλουθα η παρούσα προδικαστική προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη ελλείψει εννόμου συμφέροντος.

3. Ως προς τον προβαλλόμενο λόγο της προδικαστικής προσφυγής περί δήθεν παραβίασης της αρχής της αναλογικότητας δια της θέσπισης όρου δυσανάλογου και μη αναγκαίου για την εξυπηρέτηση του σκοπού της σύμβασης, ο οποίος περιορίζει τάχα ανεπιτρέπτως τον ανταγωνισμό και «απαγορεύει» κατά τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, στην ίδια, να συμμετάσχει στον διαγωνισμό με την τεχνολογία της «ως έχει», λεκτέα τα εξής:

Κατ' αρχάς προ πάσης άλλης αντικρούσεως, επισημαίνουμε και πάλι όσα ανωτέρω αναπτύξαμε, περί το απαράδεκτο του σχετικού λόγου ως εκπρόθεσμου.

Οι ισχυρισμοί που προβάλλονται δια του σχετικού όρου στρέφονται κατά του εξαρχής κανονιστικού περιεχομένου της διακήρυξης, όπως αυτό διαμορφώθηκε μετά τις με αρ. πρωτ. 104915/09-11-2022 διευκρινήσεις, οι οποίες έχουν πλήρως ενσωματωθεί σε αυτή (Διακήρυξη) και δεδομένης της αποδεδειγμένης γνώσης των όρων αυτών εκ μέρους της προσφεύγουσας την 09/11/2022, εκ των οποίων εκκίνησε η δεκαήμερος προθεσμία προς άσκηση της προσφυγής κατ' άρ. 361 παρ. 1 Ν. 4412/2016 , οι υπό κρίση ισχυρισμοί προβάλλονται εκπρόθεσμα με την επίδικη προσφυγή. Συνεπώς, καθ' ο μέρος η προσφυγή και οι επιμέρους ισχυρισμοί της που περιλαμβάνονται στον παρόντα λόγο στρέφονται κατά της ίδιας της εν γένει διακήρυξης και σε αμφισβήτηση σαφών όρων της, όπως αυτοί διαμορφώθηκαν μετά τις ως άνω πρώτες διευκρινήσεις, απαράδεκτως προβάλλονται.

Σε κάθε περίπτωση όμως λεκτέα και τα εξής:

1. Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 18 του ν. 4412/2016: *«Οι αναθέτουσες αρχές αντιμετωπίζουν τους οικονομικούς φορείς ισότιμα και χωρίς διακρίσεις και ενεργούν με διαφάνεια, τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας, της αμοιβαίας αναγνώρισης, της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, της προστασίας των δικαιωμάτων των ιδιωτών, της ελευθερίας του ανταγωνισμού και της προστασίας του περιβάλλοντος και της βιώσιμης και αειφόρου ανάπτυξης. Ο σχεδιασμός των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων δεν γίνεται με σκοπό την εξαίρεσή τους από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος Βιβλίου (άρθρα 3 έως 221) ή τον τεχνητό περιορισμό του ανταγωνισμού. Ο ανταγωνισμός θεωρείται ότι περιορίζεται τεχνητά όταν οι διαδικασίες σύναψης συμβάσεων έχουν σχεδιαστεί με σκοπό την αδικαιολόγητα ευνοϊκή ή δυσμενή μεταχείριση ορισμένων οικονομικών φορέων. Οι αναθέτουσες αρχές λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων και η χρηστή δημοσιονομική διαχείριση των διατιθέμενων προς το σκοπό αυτό δημοσίων πόρων».*

Το άρθρο 54 του ν. 4412/2016, πάλι, ορίζει πως: *«Οι τεχνικές προδιαγραφές που ορίζονται στην περ.1 του Παραρτήματος VII του Προσαρτήματος Α' παρατίθενται στα έγγραφα της σύμβασης και καθορίζουν τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά των έργων, των υπηρεσιών ή των αγαθών. Τα χαρακτηριστικά αυτά μπορεί επίσης να αναφέρονται στη συγκεκριμένη διαδικασία ή μέθοδο παραγωγής ή παροχής των ζητούμενων έργων, αγαθών ή υπηρεσιών ή σε ειδική διαδικασία άλλου σταδίου του κύκλου ζωής τους, ακόμη και αν οι παράγοντες αυτοί δεν αποτελούν μέρος της υλικής τους υπόστασης, υπό την προϋπόθεση ότι **συνδέονται με το αντικείμενο της σύμβασης και είναι***

ανάλογα με την αξία και τους σκοπούς της ... 2. Οι τεχνικές προδιαγραφές εξασφαλίζουν ισότιμη πρόσβαση των οικονομικών φορέων στη διαδικασία σύναψης σύμβασης και δεν έχουν ως αποτέλεσμα τη δημιουργία αδικαιολόγητων εμποδίων στο άνοιγμα των δημόσιων συμβάσεων στον ανταγωνισμό. 3. Οι τεχνικές προδιαγραφές διατυπώνονται με έναν από τους κατωτέρω τρόπους: α) ως επιδόσεις ή λειτουργικές απαιτήσεις, συμπεριλαμβανομένων των περιβαλλοντικών χαρακτηριστικών, υπό την προϋπόθεση ότι οι παράμετροι είναι επαρκώς προσδιορισμένες ώστε να επιτρέπουν στους προσφέροντες να προσδιορίζουν το αντικείμενο της σύμβασης και στις αναθέτουσες αρχές να αναθέτουν τη σύμβαση, β) με παραπομπή σε τεχνικές προδιαγραφές και, με σειρά προτεραιότητας, σε εθνικά πρότυπα που αποτελούν μεταφορά ευρωπαϊκών προτύπων, σε ευρωπαϊκές τεχνικές εγκρίσεις, σε κοινές τεχνικές προδιαγραφές, σε διεθνή πρότυπα, σε άλλα τεχνικά συστήματα αναφοράς που έχουν θεσπιστεί από ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης ή -όταν αυτά δεν υπάρχουν- σε εθνικά πρότυπα, σε εθνικές τεχνικές εγκρίσεις ή σε εθνικές τεχνικές προδιαγραφές στον τομέα του σχεδιασμού, του υπολογισμού και της εκτέλεσης των έργων και της χρησιμοποίησης των αγαθών, κάθε παραπομπή συνοδεύεται από τον όρο ή «ισοδύναμο», γ) ως επιδόσεις ή λειτουργικές απαιτήσεις κατά τα οριζόμενα στην περίπτωση α', με παραπομπή, ως τεκμήριο συμβατότητας προς τις εν λόγω επιδόσεις ή λειτουργικές απαιτήσεις, στις τεχνικές προδιαγραφές που αναφέρονται στην περίπτωση β', δ) με παραπομπή στις τεχνικές προδιαγραφές που αναφέρονται στην περίπτωση β' για ορισμένα χαρακτηριστικά και με παραπομπή στις επιδόσεις ή στις λειτουργικές απαιτήσεις που αναφέρονται στην περίπτωση α' για ορισμένα άλλα χαρακτηριστικά. 4. Οι τεχνικές προδιαγραφές, εκτός εάν δικαιολογείται από το αντικείμενο της σύμβασης, δεν περιέχουν μνεία συγκεκριμένης κατασκευής ή προέλευσης ή ιδιαίτερης μεθόδου κατασκευής που να χαρακτηρίζει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που παρέχονται από έναν συγκεκριμένο οικονομικό φορέα ούτε εμπορικού σήματος, διπλώματος ευρεσιτεχνίας, τύπων ή συγκεκριμένης καταγωγής ή παραγωγής που θα είχε ως αποτέλεσμα να ευνοούνται ή να αποκλείονται ορισμένες επιχειρήσεις ή ορισμένα προϊόντα. Η εν λόγω μνεία επιτρέπεται, κατ' εξαίρεση, όταν δεν είναι δυνατόν να γίνει επαρκώς προσδιορισμένη και κατανοητή περιγραφή του αντικειμένου της σύμβασης κατ' εφαρμογή της παρ. 3. Η εν λόγω μνεία συνοδεύεται από τον όρο «ή ισοδύναμο». 5. Όταν η αναθέτουσα αρχή χρησιμοποιεί τη δυνατότητα παραπομπής στις τεχνικές προδιαγραφές που αναφέρονται στην περίπτωση β' της παρ. 3, δεν απορρίπτει προσφορά με την αιτιολογία ότι τα προσφερόμενα έργα, αγαθά ή οι υπηρεσίες δεν πληρούν τις τεχνικές προδιαγραφές στις οποίες έχει παραπέμψει, εφόσον ο προσφέρων αποδεικνύει στην προσφορά του, με κάθε ενδεδειγμένο μέσο, συμπεριλαμβανομένων των αποδεικτικών μέσων που αναφέρονται στο άρθρο 56, ότι οι λύσεις που προτείνει πληρούν κατά ισοδύναμο τρόπο τις

απαιτήσεις που καθορίζονται από τις τεχνικές προδιαγραφές. 6. Όταν η αναθέτουσα αρχή χρησιμοποιεί τη δυνατότητα που αναφέρεται στην περίπτωση α' της παρ. 3 για τη διατύπωση των τεχνικών προδιαγραφών με αναφορά στις επιδόσεις ή στις λειτουργικές απαιτήσεις, δεν απορρίπτει προσφορά έργων, αγαθών ή υπηρεσιών που πληρούν ένα εθνικό πρότυπο το οποίο αποτελεί μεταφορά ευρωπαϊκού προτύπου, μία ευρωπαϊκή τεχνική έγκριση, μία κοινή τεχνική προδιαγραφή, ένα διεθνές πρότυπο ή ένα τεχνικό πλαίσιο αναφοράς που έχει εκπονηθεί από έναν ευρωπαϊκό οργανισμό τυποποίησης, εφόσον οι εν λόγω προδιαγραφές καλύπτουν τις επιδόσεις ή τις λειτουργικές απαιτήσεις που ορίζει. Ο προσφέρων αποδεικνύει στην προσφορά του, με κάθε ενδεδειγμένο μέσο, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 56, ότι το έργο, η αγαθό ή η υπηρεσία που πληροί το πρότυπο ανταποκρίνεται στις επιδόσεις ή στις λειτουργικές απαιτήσεις τις οποίες έχει ορίσει η αναθέτουσα αρχή».

Συναφώς με τα παραπάνω έχει κριθεί ότι μία αναθέτουσα αρχή είναι, κατ' αρχήν, ελεύθερη να διαμορφώνει κατά την κρίση της τους όρους της Διακήρυξης, καθορίζοντας τις τεχνικές προδιαγραφές με βάση τις ανάγκες και τη σκοπιμότητα χρήσης από ποσοτική και ποιοτική άποψη, η δε θέσπιση με τη Διακήρυξη των προδιαγραφών που κρίνει πρόσφορες ή αναγκαίες για την καλύτερη εξυπηρέτηση των αναγκών της, δεν παραβιάζει τους κανόνες του ανταγωνισμού εκ μόνου του λόγου ότι συνεπάγεται ενδεχομένως αδυναμία συμμετοχής στον διαγωνισμό ή καθιστά ουσιωδώς δυσχερή την συμμετοχή σε αυτόν διαγωνιζομένων, των οποίων οι προσφορές δεν πληρούν τις προδιαγραφές αυτές, δεδομένου ότι από τη φύση τους οι προδιαγραφές περιορίζουν τον κύκλο των δυναμένων να συμμετάσχουν στον διαγωνισμό προσώπων, η δε σκοπιμότητα της θέσπισής τους απαραδέκτως και αβασίμως αμφισβητείται από τον προτιθέμενο να μετάσχει στον διαγωνισμό (πρβλ. ενδεικτικά ΕΑ ΣτΕ 189/2015, 124/2015, 9/2015, 354/2014, ΑΕΠΠ 60/2017, 53/2017, 1069/2018). Ελέγχονται, όμως, και στην περίπτωση αυτή, οι τεχνικές προδιαγραφές από της απόψεως της τηρήσεως της αρχής της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης των διακρίσεων καθώς και της αρχής της αναλογικότητας (189/2015 ΣτΕ, πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 124/2015, 9/2015, 354/2014, ΑΕΠΠ 53/2017, 1069/2018).

Όπως όμως και ανωτέρω αναφέρεται και σύμφωνα και με την απόφαση του ΔΕΚ της 17.09.2002, υπόθεση *Concordia Bus Finland (C-513/99)*, συνάγεται ότι και στην επίδικη υπόθεση η αναθέτουσα αρχή νομιμοποιείται πλήρως να καθορίσει τις τεχνικές προδιαγραφές επί τη βάση των διαθέσιμων ήδη τεχνολογιών και τεχνικών εν γένει πραγματικών δεδομένων, και ουδόλως δεσμεύεται να αλλάξει μέθοδο ή και τεχνολογία όπως διατείνεται η προσφεύγουσα. Διότι, «η

δυνατότητα όμως να πράξεις κάτι περικλείει τη δυνατότητα να πράξεις κάτι λιγότερο», (ΔΕΕ, C-513/99, Concordia Bus Finland, Απόψεις του Γενικού Εισαγγελέα Jean Mischo, παρ. 80). Αντίθετη προσέγγιση θα κατέληγε σε ένα είδος «εξίσωσης προς τα κάτω» των κριτηρίων και προδιαγραφών που τίθενται με την Διακήρυξη και θα καθιστούσε κενό περιεχομένου το **δικαίωμα που αναγνωρίζεται στην αναθέτουσα αρχή να επιλέγει τις προδιαγραφές και τα κριτήρια συνάψεως της συμβάσεως της επιλογής της.**

Συνεπώς, η αναθέτουσα αρχή έχει την ευχέρεια να καθορίσει τις προϋποθέσεις συμμετοχής, σύμφωνα με το ενωσιακό και εθνικό δίκαιο, του διαγωνισμού με δύο βασικούς μόνο περιορισμούς: (α) να μην περιορίζεται ο ελεύθερος και ανόθευτος ανταγωνισμός και η ευρεία συμμετοχή σε διαγωνιστικές διαδικασίες μέσω της επιβολής προδιαγραφών που συρρικνώνουν την ελεύθερη αγορά και (β) να τίθενται κατά τέτοιο τρόπο στο κείμενο της διακήρυξης, ώστε να είναι αρκετά ακριβείς και να μην καταλείπεται οιαδήποτε αμφιβολία στους προσφέροντες ως προς την κατανόηση και τον προσδιορισμό του αντικειμένου και των απαιτήσεων της διακήρυξης. Επιπρόσθετα, κάθε αναθέτουσα αρχή στις περιπτώσεις αυτές πρέπει να λαμβάνει υπόψη το κριτήριο της **αναλογικότητας** υπό την έννοια ότι τυχόν περιοριστικά μέτρα που τίθενται με τους όρους της διακήρυξης μπορούν να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με τον ενωσιακό δίκαιο μόνον εάν μπορεί να αποδειχθεί ότι: **(α)** έχουν οριστεί για την εξυπηρέτηση θεμιτού σκοπού δημόσιας τάξης που έχει τεθεί προς το γενικό συμφέρον, **(β)** εφαρμόζονται κατά τρόπο που δεν δημιουργεί διακρίσεις, **(γ)** είναι κατάλληλα για την επίτευξη αυτού του επιδιωκόμενου σκοπού και **(δ)** δεν είναι δεσμευτικά πέραν του βαθμού που είναι αναγκαίος για την επίτευξη του σκοπού (βλ. ΔΕΚ απόφαση της 3η Φεβρουαρίου 1993 Vereniging Veronica Omroep Organisatie κατά Commissariaat voor de Media, C-148/91, σκ. 9, Dieter Kraus κατά Land Baden-Wurttemberg, C-19/92, σκ. 32). Με άλλα λόγια **η αναθέτουσα αρχή είναι εκείνη που καθορίζει το ελάχιστο επίπεδο τεχνικών προδιαγραφών φροντίζοντας πάντα για την εξασφάλιση συνθηκών πραγματικού ανταγωνισμού και για την τήρηση της αρχής της αναλογικότητας** (ΑΕΠΠ 210/2019).

Σύμφωνα και με την ελληνική νομολογία, άλλωστε, έχει κριθεί ότι τόσο τα προσόντα και κριτήρια όσο και οι προδιαγραφές που ορίζονται από τους όρους της Διακήρυξης πρέπει να είναι συναφή ποσοτικά και ποιοτικά με το αντικείμενο της υπό ανάθεση σύμβασης και ανάλογα με το σκοπό της, **αλλά και να είναι πρόσφορα να οδηγήσουν σε διακρίβωση πράγματι της ικανότητας των υποψηφίων** (βλ. ΣτΕ ΕπΑν 660/2002, 528/2002, 990/2003, ΑΕΠΠ 921/2018).

Με την προκειμένη προσφυγή της η προσφεύγουσα υποστηρίζει πως μη νομίμως για την διαστασιολόγηση των συστημάτων απόσμησης της Μονάδας Κομποστοποίησης θα πρέπει να θεωρηθεί από τους διαγωνιζόμενους ότι προσάγεται στα κελιά κομποστοποίησης νωπός (φρέσκος) αέρας περιβάλλοντος στους 30°C και 40% σχετική υγρασία, ποσότητας τουλάχιστον 30 m³/h/t οργανικού.

Επί του σχετικού λόγου προσφυγής λεκτέα τα εξής :

Αρχικώς, τονίζεται και προς αντίκρουση της παρ. 5 του από 16.01.2023 υπομνήματος της προσφεύγουσας ότι σε καμία περίπτωση η αναθέτουσα αρχή δεν συνομολογεί την «προδιαγραφή» που κατά το δοκούν και παρελκυστικώς θα επιθυμούσε η προσφεύγουσα.

Επαναλαμβάνουμε για μία ακόμη φορά ότι για την διαστασιολόγηση του συστήματος απόσμησης απαιτείται βάσει της επίμαχης προδιαγραφής να ληφθεί υπόψη ΟΧΙ ΜΙΓΜΑ νωπού αέρα και απαερίων, όπως παρελκυστικώς διατείνεται η προσφεύγουσα επικαλούμενη δήθεν συνομολόγηση της αναθέτουσας αρχής, αλλά αποκλειστικά και μόνο νωπός φρέσκος αέρας θερμοκρασίας 30°C και 40% σχετική υγρασία, όπως αναφέρεται ρητώς και σαφώς στις διευκρινήσεις που δόθηκαν στις 09/11/2022. Επομένως, ουδεμία δήθεν «συνομολόγηση» εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής λαμβάνει χώρα, ούτε και προτίθεται η τελευταία να εκδώσει νέα διευκρίνιση, διευκρινίζοντας τα ήδη διευκρινισθέντα (!!!). Αυτό που αναφέρουμε και στις από 09/01/2023 απόψεις μας ενώπιον της Αρχής Σας είναι ότι βάσει της προδιαγραφής αυτής θα διαστασιολογηθεί μεν το σύστημα απόσμησης (άρα θα γίνει χρήση μεγαλύτερου βιόφιλτρου και του σχετικού ανεμιστήρα του εν συγκρίσει με αυτά που θα χρησιμοποιούνταν από την τεχνολογία της προσφεύγουσας κατά δήλωσή της), για τη λειτουργία όμως του συστήματος είναι δυνατόν να λειτουργήσει το σύστημα απόσμησης στις χαμηλότερες παροχές αέρα που επικαλείται και η προσφεύγουσα.

Αυτό φέρει το πλεονέκτημα που επιθυμεί η αναθέτουσα αρχή να εξασφαλίζεται σε κάθε περίπτωση, πως ο αέρας που διαχέεται στην ατμόσφαιρα δεν προκαλεί περιβαλλοντική επιβάρυνση, αφού θα έχει υποστεί επαρκή επεξεργασία.

Για μία ακόμη φορά δε, τονίζεται ότι είναι αδιάφορο εν προκειμένω αν «πλήττονται και ακυρώνονται τα τεχνικά και οικονομικά πλεονεκτήματα μιας ολοκληρωμένης τεχνολογίας», ήτοι της τεχνολογίας της προσφεύγουσας, όπως προς δημιουργία εντυπώσεων και μόνο υποστηρίζει και στο από 16.01.2023 υπόμνημά της.

Τονίζεται δε ότι η συγκεκριμένη προδιαγραφή σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί «συγκεκριμένη τεχνική λύση», όπως αβασίμως και παρελκυστικώς διατείνεται η προσφεύγουσα. Τούτο διότι, πρόκειται για ελάχιστη προδιαγραφή για την ποσότητα αέρα που θα πρέπει να ληφθεί υπόψη (για την διαστασιολόγηση των συστημάτων απόσμησης), έτσι ώστε να εξασφαλιστεί η αποδοτικότητα των συστημάτων αυτών σε κάθε σενάριο λειτουργίας (ακόμη και σε αυτό της προσφεύγουσας). Συνεπώς, με την προδιαγραφή της αναθέτουσας αρχής δεν ζητείται «συγκεκριμένη τεχνική λύση», αλλά αντιθέτως, δίνονται τα ελάχιστα εκείνα εχέγγυα, ώστε να προσφερθεί η «συγκεκριμένη τεχνική λύση» από τους διαγωνιζόμενους.

Επί της ουσίας και προς περαιτέρω τεχνική επεξήγηση, σημειώνουμε ότι όπως αναφέρεται και στην οικεία διακήρυξη, αντικείμενο της σύμβασης είναι η κατασκευή Μονάδας Επεξεργασίας Στερεών Αποβλήτων, συνολικής δυναμικότητας 53.032 τόνων Αστικών Στερεών Αποβλήτων (ΑΣΑ) ανά έτος. Περιλαμβάνει όλες τις αναγκαίες υποδομές και την προμήθεια κινητού εξοπλισμού. Είναι αναγκαία η προώθηση συστημάτων για την επεξεργασία οργανικών απόβλητων, με χωριστή συλλογή των οργανικών απόβλητων από νοικοκυριά (οργανικά κουζίνας) καθώς και άλλων οργανικών απόβλητων (πράσινα κ.λπ.), εντός του ως άνω γηπέδου θα κατασκευαστεί και Μονάδα Επεξεργασίας Προδιαλεγμένου Οργανικού Κλάσματος δυναμικότητας 8.113 τόνων ετησίως. Στο αντικείμενο της σύμβασης περιλαμβάνεται και η κανονική λειτουργία της υποδομής για έξι (6) έτη. Το έργο έχει επείγοντα χαρακτήρα από λειτουργική και περιβαλλοντική άποψη. Τα απορρίμματα αυτή τη στιγμή συσσωρεύονται σε κορεσμένους ή/και προβληματικούς ΧΥΤΑ χωρίς να υπάρχει ταυτόχρονα η δυνατότητα επεξεργασίας τους που αποτελεί και αναγκαιότητα πλέον με τον Εθνικό Σχεδιασμό αλλά και με τις κείμενες διατάξεις κατ' εφαρμογή ευρωπαϊκών οδηγιών. Ειδικότερα, ο Δήμος Πατρεών χρησιμοποιεί για ταφή απορριμμάτων τον υφιστάμενο ΧΥΤΑ στην θέση Ξερόλακα ο οποίος είναι στα απώτατα όρια κορεσμού του, με ορατό πλέον τον κίνδυνο να κλείσει οριστικά. Στη νέα Προγραμματική περίοδο 2021-2027, συγκεκριμένες κατηγορίες δράσεων, μεταξύ των οποίων η κατασκευή νέων ΧΥΤΥ και η κατασκευή νέων ΜΕΑ, δεν είναι πλήρως επιλέξιμες προς χρηματοδότηση από το ΕΤΠΑ και το Ταμείο Συνοχής, όπως αναφέρεται ρητά στον ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ (ΕΕ) 2021/1058 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 24ης Ιουνίου 2021 για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και το Ταμείο Συνοχής. Οπότε είναι επιτακτική η ανάγκη συμβασιοποίησης και έναρξης του εν θέματι έργου εντός του 2023, έργο το οποίο αφορά στην εξυπηρέτηση των αναγκών διαχείρισης των απορριμμάτων της τρίτης μεγαλύτερης σε πληθυσμό Ελληνικής πόλης.

Τα παραπάνω καθιστούν το αντικείμενο της προκειμένης διαγωνιστικής διαδικασίας, έργο μεγάλης κλίμακας ώστε η διασφάλιση της κατασκευής και στη συνέχεια της ομαλής, αδιάλειπτης, αποδοτικής και απρόσκοπτης λειτουργίας του, να είναι βασική και αδιαπραγμάτευτη ευθύνη της Αναθέτουσας Αρχής. Η κρισιμότητα της επιτυχούς εκτέλεσης της σύμβασης επιβάλλει ως απολύτως αναγκαία τη θέσπιση κριτηρίων και τεχνικών προδιαγραφών των υποψηφίων οικονομικών φορέων, προκειμένου να διασφαλιστεί κατά το μέγιστο η άρτια και έντεχνη εκτέλεση της σύμβασης και στη συνέχεια η εξαετής λειτουργία, από ικανό προς τούτο οικονομικό φορέα.

Οι τεχνικές προδιαγραφές που προβλέφθηκαν στην προκειμένη διακήρυξη – και σε καμία περίπτωση «συγκεκριμένες τεχνικές λύσεις» - έπρεπε και, πράγματι τελούν σε σχέση αναλογίας με τις απαιτήσεις κατασκευής και λειτουργίας της ΜΕΑ και ΜΕΒ Δυτικής Αχαΐας.

Υπό το πρίσμα αυτό και με βάση τις ως άνω ανάγκες και απαιτήσεις λειτουργίας του αντικειμένου της σύμβασης, στο Τεύχος «ΤΕΧΝΙΚΗ ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ (ΤΣΥ)- ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ- ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ» παρ. 5.5., προβλέπεται η εγκατάσταση δικτύου αερισμού σε κάθε κελί κομποστοποίησης (το οποίο περιλαμβάνει ανεμιστήρα, δίκτυο αεραγωγών, κλπ) με ειδική παροχή αέρα τουλάχιστον 30 m³/h/τόνο οργανικού, ο οποίος όπως διευκρινίστηκε με το υπ' αριθμ. 104915/09-11-2022 έγγραφο διευκρινίσεων, θα πρέπει να θεωρηθεί για τις ανάγκες διαστασιολόγησης του συστήματος απόσμησης, νωπός (δηλ. φρέσκος).

Η προσφεύγουσα, αόριστα και αβάσιμα, προσπαθεί, να καταδείξει ότι με τον ως άνω όρο των Τευχών Δημοπράτησης δήθεν η Αναθέτουσα Αρχή, έχει παραβιάσει τα άκρα όρια της διακριτικής της ευχέρειας ως προς την επιλογή των σχετικών τεχνικών προδιαγραφών στην επίμαχη ΤΕΧΝΙΚΗ ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ (ΤΣΥ) και ότι οι τελευταίες δεν έχουν τεθεί κατ' αντικειμενική κρίση βάσει του επιδιωκόμενου σκοπού της υπό ανάθεση σύμβασης. Αντιθέτως ισχυρίζεται ότι ο ως άνω όρος υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο και δεν αιτιολογούνται από λόγους δημοσίου συμφέροντος, ενώ συνακόλουθα θεωρεί ότι με τον επίμαχο όρο θίγονται οι αρχές της αναλογικότητας και του υγιούς ανταγωνισμού.

Στην πραγματικότητα, ωστόσο, **α)** οι επιλεγείσες τεχνικές προδιαγραφές έχουν τεθεί κατ' αντικειμενική κρίση βάσει του σκοπού και των απαιτήσεων κατασκευής και λειτουργίας της ΜΕΑ και ΜΕΒ Δυτικής Αχαΐας και δη, μεταξύ άλλων, της μη πρόκλησης περιβαλλοντικής επιβάρυνσης, τις οποίες απαιτήσεις **δεν** λαμβάνει υπόψη η προσφεύγουσα, **β)** δεν θίγονται οι αρχές της ισότιμης μεταχείρισης, της διαφάνειας, της αναλογικότητας και του υγιούς ανταγωνισμού και **γ)** δεν τίθεται ζήτημα «φωτογραφικών» διατάξεων. Ειδικότερα και προς λεπτομερή και αιτιολογημένη αντίκρουση των ισχυρισμών της προσφεύγουσας σημειώνουμε τα εξής:

Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με το Τεύχος «ΤΕΧΝΙΚΗ ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ (ΤΣΥ)- ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ- ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ» παρ. 5.5.:

«Κάθε βιοαντιδραστήρας θα διαθέτει δίκτυο αερισμού, το οποίο περιλαμβάνει ανεμιστήρα, δίκτυο αεραγωγών, τις αναγκαίες βαλβίδες ρύθμισης της ροής και τα αναγκαία όργανα [...] Η ειδική παροχή αέρα θα είναι τουλάχιστον 30 m³/h/τόνο οργανικού, ενώ το μανομετρικό του θα είναι τουλάχιστον 5000 Pa.

Είναι υποχρέωση των διαγωνιζομένων να σχεδιάσουν τους ανεμιστήρες στην Μονάδα ταχείας κομποστοποίησης ανάλογα με τους βιοαντιδραστήρες που θα προσφέρουν, ώστε να παρέχουν την αναγκαία ποσότητα αέρα ανά τόνο επεξεργαζόμενου.»

Άρα ο σχεδιασμός του συστήματος αερισμού των βιοαντιδραστήρων επαφίεται στην κρίση των διαγωνιζομένων, με την προϋπόθεση ότι θα διασφαλίζεται η παροχή 30 m³/h/τόνο οργανικού. Όπως θα τεκμηριώσουμε και στη συνέχεια, με τις διευκρινίσεις που δόθηκαν είναι πασιφανές ότι εξακολουθεί να ισχύει ο όρος αυτός και οι ισχυρισμοί της Προσφεύγουσας περί του αντιθέτου είναι εντελώς παραπλανητικοί.

Σύμφωνα με το Τεύχος ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΜΕΛΕΤΩΝ ΕΡΓΟΥ, έκαστος διαγωνιζόμενος οικονομικός φορέας πρέπει να υποβάλει στο Τεύχος 2.1 της Μελέτης που θα συμπεριλάβει στην τεχνική του προσφορά:

«Υπολογισμό των συνολικών αναγκών σε νωπό αέρα και των απαερίων προς/από τους βιοαντιδραστήρες κομποστοποίησης για την τεκμηρίωση της διαστασιολόγησης των βιοφίλτρων λαμβάνοντας υπ' όψη τη λειτουργία αιχμής. Με τον όρο «λειτουργία αιχμής» εννοείται η κατάσταση όταν όλοι οι βιοαντιδραστήρες λειτουργούν στη φάση του αερισμού.»

Επί του συγκεκριμένου αποσπάσματος υποβλήθηκε ερώτημα από την εταιρεία ΙΝΤΡΑΚΑΤ, η οποία ζητούσε διευκρινίσεις σχετικά με τις συνθήκες της λειτουργίας αιχμής που έπρεπε να λάβουν υπόψη τους οι διαγωνιζόμενοι για την διαστασιολόγηση των βιοφίλτρων, το οποίο απαντήθηκε με το υπ' αριθμ. 104915/09-11-2022 έγγραφο διευκρινίσεων. Η απάντηση που δόθηκε τότε συμπεριελάμβανε το επίμαχο απόσπασμα σχετικά με τα 30 m³/h/t οργανικού νωπού αέρα περιβάλλοντος.

Από τα ανωτέρω σημεία προκύπτει αβίαστα το συμπέρασμα ότι ο επίμαχος όρος αφορά την διαστασιολόγηση του συστήματος απόσμησης και όχι τους ανεμιστήρες προσαγωγής του αέρα στα κελιά κομποστοποίησης, η επιλογή των οποίων, όπως και ο σχεδιασμός του συνόλου του

συστήματος αερισμού **επαφίεται στην κρίση των διαγωνιζομένων.** Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται με τον πλέον σαφή τρόπο και στη σχετική απάντησή που συμπεριλαμβάνεται στην προσβαλλόμενη πράξη:

«Επιβεβαιώνεται ότι η ανακυκλοφορία του αέρα στους βιοαντιδραστήρες κομποστοποίησης είναι επιτρεπτή, όπως αναφέρεται σαφώς και στην σχετική απάντηση στο ερώτημα 6 της INTRAKAT στο υπ' αριθμ. 104915/09-11-2022 έγγραφο διευκρινίσεων. Κάθε διαγωνιζόμενος, ανάλογα με τον σχεδιασμό του μπορεί και ενθαρρύνεται να προτείνει βελτιστοποιήσεις κατά την λειτουργία της μονάδας κομποστοποίησης. [...]

Σύμφωνα με τις ανωτέρω (α) και (β) απαντήσεις ο νωπός αέρας που πρέπει να υπολογιστεί στο Τεύχος 2.1 είναι ο φρέσκος αέρας που προσάγεται στα κελιά κομποστοποίησης, ο οποίος σύμφωνα με την ΤΣΥ σελ. 38 και τις διευκρινίσεις που δόθηκαν στις 09/11/2022, σελ. 5 πρέπει να είναι τουλάχιστον 30 m³/h/t οργανικού, ενώ τα απαέρια είναι ο αέρας που απάγεται από τα κελιά κομποστοποίησης καθώς και τυχόν άλλες ροές αέρα που οδηγούνται προς επεξεργασία στο σύστημα απόσμησης.»

Συνοπτικά, είναι προφανές ότι οι διαγωνιζόμενοι μπορούν να κάνουν ανακυκλοφορία απαερίων στα κελιά κομποστοποίησης ανάλογα και με την τεχνολογία τους, **οι ανεμιστήρες και το σύστημα αερισμού όμως πρέπει να διαστασιολογηθούν έτσι ώστε να διασφαλίζουν την παροχή τουλάχιστον «30 m³/h/t οργανικού τα οποία στην πράξη κατά την λειτουργία μπορεί να είναι μίγμα νωπού (φρέσκου) αέρα και απαερίων, όμως για την διαστασιολόγηση του συστήματος επεξεργασίας των απαερίων πρέπει να θεωρήσουν το δυσμενέστερο σενάριο, ήτοι την μη ανακυκλοφορία απαερίων στα κελιά κομποστοποίησης.»**

Το σενάριο αυτό δεν είναι απίθανο, διότι είναι λογικό και αναμενόμενο ότι λόγω μη προβλέψιμων λειτουργικών συνθηκών, βλαβών, συντηρήσεων κλπ, κάποιες φορές δεν θα είναι δυνατή η ανακυκλοφορία απαερίων στα κελιά κομποστοποίησης και το σύνολο του αέρα που θα οδηγείται σε αυτά θα είναι νωπός. Σε αυτή την περίπτωση ο όγκος των απαερίων προς επεξεργασία θα είναι μεγαλύτερος. Αν δεν ληφθεί υπόψη αυτό κατά την διαστασιολόγηση των συστημάτων επεξεργασίας απαερίων, τότε αυτά δεν θα δύνανται να επεξεργαστούν τον όγκο του αέρα που θα προκύψει τότε, **με αποτέλεσμα απαέρια να οδηγούνται ανεπεξέργαστα στο περιβάλλον. Συμπερασματικά, αν υιοθετούνταν η λύση που προτείνει η προσφεύγουσα θα υπήρχε σημαντικός κίνδυνος σημαντικής επιβάρυνσης του περιβάλλοντος από αέριους ρύπους.**

Επιπλέον, με την ρητή αυτή απαίτηση διασφαλίζεται ότι όλοι οι διαγωνιζόμενοι θα ακολουθήσουν υποχρεωτικά τον βέλτιστο περιβαλλοντικά σχεδιασμό των συστημάτων απόσμησης, εξασφαλίζοντας έτσι τον υγιή ανταγωνισμό και την υποβολή ισότιμων τεχνικά και οικονομικά προσφορών.

Προς τεκμηρίωση του εσφαλμένου ισχυρισμού της η Προσφεύγουσα χρησιμοποιεί πλήθος παραπλανητικών αλλά και ανακριβών επιχειρημάτων. Στο σημείο 21 αναφέρει δήθεν περί σύγχυσης με την έννοια του «νωπού αέρα προσαγόμενου στο σύστημα», όμως στην ερώτηση που η ίδια υπέβαλλε στις 11/11/2022 είναι **προφανές ότι έχει αντιληφθεί πλήρως ότι ο «νωπός αέρας» είναι φρέσκος αέρας περιβάλλοντος και όχι ανακυκλοφορία καθώς τους αντιπαραβάλλει στο κάτωθι απόσπασμα:**

«Με τη διευκρίνιση που δόθηκε καθορίστηκε ότι η ειδική παροχή του ανεμιστήρα κομποστοποίησης θα επιτυγχάνεται αποκλειστικά με νωπό αέρα περιβάλλοντος. Κατά τον τρόπο αυτό αποκλείεται αυθαίρετα ο πολύ σημαντικός ρόλος της ανακυκλοφορίας αέρα στη διεργασία της κομποστοποίησης».

Στο σημείο 23 επαναλαμβάνει τους ανακριβείς ισχυρισμούς περί νέου ορισμού, ενώ όπως αποδείξαμε αναλυτικά ανωτέρω κάτι τέτοιο δεν ισχύει. Εντελώς παραπλανητικά στη συνέχεια ισχυρίζεται ότι τίθενται αδικαιολόγητα εμπόδια στους ενδιαφερόμενους οικονομικούς φορείς που έχουν διαφορετική τεχνολογία κομποστοποίησης, καθώς, όπως τεκμηριώθηκε πέρα από κάθε αμφιβολία ανωτέρω, όλοι οι διαγωνιζόμενοι μπορούν ελεύθερα να σχεδιάσουν και προσφέρουν την τεχνολογία κομποστοποίησης που επιθυμούν αρκεί να πληρούν κάποιες ελάχιστες προδιαγραφές μία από τις οποίες είναι και η ελάχιστη παροχή αέρα των $30 \text{ m}^3/\text{h}/\text{t}$ οργανικού, ο οποίος κατά την λειτουργία μπορεί να είτε νωπός είτε μίγμα νωπού αέρα και ανακυκλοφορίας.

Έτι περαιτέρω το επιχειρήμα της προσφεύγουσας στο σημείο 27 ότι δήθεν «Η υπερδιαστασιολόγηση αυτή οδηγεί σε αδικαιολόγητη αύξηση του κόστους λειτουργίας εφόσον τελικά οι διαγωνιζόμενοι υποχρεούνται να προσάγουν μεγαλύτερη ποσότητα αέρα περιβάλλοντος από αυτόν που πραγματικά απαιτείται από την τεχνολογία τους (και οπωσδήποτε από την τεχνολογία της εταιρίας μας). Αυτό επηρεάζει αρνητικά τόσο το κριτήριο K1 όσο και το κριτήριο K4 (αύξηση ενεργειακής κατανάλωσης για την ικανοποίηση της απαίτησης) και αυξάνει τελικά αδικαιολόγητα το κατασκευαστικό και λειτουργικό κόστος του έργου», είναι εντελώς ανακριβές, καθώς κατά την φάση της λειτουργίας ο κάθε διαγωνιζόμενος έχει την δυνατότητα να λειτουργήσει το σύστημα αερισμού της μονάδας κομποστοποίησης, με οποιαδήποτε αναλογία νωπού αέρα και απαερίων ανακυκλοφορίας επιλέξει βάσει της τεχνολογίας του και συνεπώς, εφόσον όπως

ισχυρίζεται η προσφεύγουσα με την χρήση της ανακυκλοφορίας απαερίων επιτυγχάνει χαμηλότερη ενεργειακή κατανάλωση, να αποκτήσει συγκριτικό πλεονέκτημα από τους υπόλοιπους διαγωνιζόμενους προσφέροντας μεγαλύτερη έκπτωση στο κόστος λειτουργίας της Μονάδας στο «Υποκρίτήριο Κ1.2: Έκπτωση επί του λειτουργικού κόστους του προϋπολογισμού μελέτης».

Η προσφεύγουσα προβάλλει τον εντελώς αυθαίρετο ισχυρισμό ότι τάχα από τις διευκρινίσεις προκύπτει το συμπέρασμα ότι οι διαγωνιζόμενοι πρέπει να θεωρήσουν προσαγωγή αέρα στα κελιά κομποστοποίησης ίση με $30 \text{ m}^3/\text{h}/\text{t}$ οργανικού νωπού αέρα και, σε περίπτωση που κάποιος διαγωνιζόμενος προσφέρει σύστημα κομποστοποίησης με ανακυκλοφορία απαερίων, πρέπει να προσθέσει τα ανακυκλοφορούμενα απαέρια στον αέρα που προσάγει στο κελί. Ο ισχυρισμός αυτός είναι παντελώς ανακριβής, διότι επί της ουσίας, ο επίμαχος όρος και η σχετική διευκρίνιση αναφέρονται **στις παραδοχές διαστασιολόγησης του συστήματος επεξεργασίας απαερίων με στόχο την διασφάλιση της βέλτιστης επιθυμητής περιβαλλοντικής απόδοσης της μονάδας και ουδόλως επηρεάζει τον σχεδιασμό της μονάδας κομποστοποίησης** και ούτε οδηγεί σε υπερδιαστασιολόγηση του συστήματος αερισμού, ενώ η δήθεν «υπερδιαστασιολόγηση» του συστήματος απόσπησης είναι στην πραγματικότητα διαστασιολόγηση υπερ ασφαλείας με γνώμονα την περιβαλλοντική προστασία. Άρα, ούτε και τα σχετικά κριτήρια αξιολόγησης επηρεάζονται αρνητικά, ούτε δυσχεραίνεται ουσιαστικά η συμμετοχή κάποιου οικονομικού φορέα στον Διαγωνισμό.

Συμπερασματικά, από τα ανωτέρω είναι προφανές ότι οι τεχνικές προδιαγραφές και οι απαιτούμενες επιδόσεις και λειτουργικές απαιτήσεις του έργου, επιτρέπουν στους διαγωνιζόμενους οικονομικούς φορείς ελεύθερα να επιλέξουν οποιονδήποτε τρόπο/ μέθοδο επίτευξης αυτών, ήτοι να επιλέξουν αυτοί την «συγκεκριμένη τεχνική λύση» που επιθυμούν και να αξιολογηθούν θετικά για αυτό, υπό την μόνη προϋπόθεση ότι θα αποδεικνύουν, με την προσφορά τους, ότι, πράγματι, με τις επιλογές τους, επιτυγχάνονται οι απαιτούμενες επιδόσεις και λειτουργικές απαιτήσεις του έργου, διασφαλίζοντας όμως ότι δεν θα γίνουν εκπτώσεις στις περιβαλλοντικές επιδόσεις της μονάδας και ειδικότερα στα συστήματα επεξεργασίας απαερίων, που αποτελούν ένα πολύ σημαντικό τμήμα μιας Μονάδας Επεξεργασίας Αποβλήτων, τόσο γιατί διασφαλίζουν την προστασία του περιβάλλοντος όσο και την δημόσια υγεία και την κοινωνική αποδοχή του έργου. Για αυτό το τελευταίο (διαστασιολόγηση και περιβαλλοντικές επιπτώσεις) τίθεται από την αναθέτουσα αρχή η ελάχιστη προδιαγραφή της χρήσης νωπού (φρέσκου) αέρα περιβάλλοντος στους 30°C με 40% σχετική υγρασία.

Επομένως, οι σχετικές τεχνικές απαιτήσεις της διακήρυξης δικαιολογούνται από επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος λόγω του είδους και του χαρακτήρα της δημοπρατούμενης σύμβασης που αφορά σε ιδιαίτερης τεχνικής φύσης και πολυπλοκότητας κατασκευή και υπηρεσία με περιβαλλοντικές και κοινωνικές επιπτώσεις για τη δημόσια υγεία και την προστασία του περιβάλλοντος. Η ως άνω προδιαγραφή δε, παρίσταται δικαιολογημένη όπως ανωτέρω αναλυτικώς εκθέτουμε. Εξάλλου, οι ως άνω τεχνικές παράμετροι παρίστανται εύλογες και τελούν σε αναλογία με τον επιδιωκόμενο σκοπό, αφού η αναθέτουσα αρχή τις καθόρισε προκειμένου να μην παρεμποδιστεί μεν η ανάπτυξη υγιούς ανταγωνισμού και να ευνοηθεί η προσέλευση στο διαγωνισμό διευρυμένου κύκλου συμμετεχόντων, πλην όμως να αναδειχθεί και ικανός οικονομικός φορέας που θα εκτελέσει και θα λειτουργήσει το αντικείμενο της σύμβασης με τα καλύτερα δυνατά εχέγγυα ασφάλειας τόσο για τη δημόσια υγεία όσο και για το περιβάλλον.

Εκ των ως άνω προκύπτει ότι η ως άνω προδιαγραφή έχει ληφθεί στο πλαίσιο τήρησης των αρχών της αναλογικότητας και της προώθησης του υγιούς ανταγωνισμού και **δεν** αποτελεί σε καμία περίπτωση φωτογραφική διάταξη υπέρ ενός μόνο ενδιαφερόμενου (όπερ άλλωστε ουδόλως υποστηρίζει και η ίδια η προσφεύγουσα), μιας, και όπως σαφώς προκύπτει και από τους ίδιους τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, ακόμη και η ίδια δύναται στην πραγματικότητα να καλύψει ΟΛΕΣ τις απαιτήσεις του όρου, πλην όμως δεν επιθυμεί να το κάνει τροποποιώντας το ήδη υπάρχον σύστημά της και να συμμετάσχει νομότυπα στον παρόντα διαγωνισμό, ο οποίος άλλωστε είναι **διεθνής διαγωνισμός** κάτι που σημαίνει ότι εταιρείες από διάφορες χώρες εφόσον καλύπτουν τις σχετικές προδιαγραφές μπορούν νόμιμα να συμμετάσχουν.

Αποδεικνύεται συνεπώς ότι η Αναθέτουσα Αρχή, στο πλαίσιο στάθμισης του αναγκαίου σκοπού της υπό ανάθεση σύμβασης με τις αρχές της αναλογικότητας και του υγιούς ανταγωνισμού, προέβλεψε την ως άνω προδιαγραφή, λαμβάνοντας υπόψη τις αρχές της αναλογικότητας και της προώθησης του υγιούς ανταγωνισμού, ωστόσο έκανε τις απαραίτητες σταθμίσεις μέχρι ποιου κατώτατου «ορίου» θα τεκμαίρεται ότι κάποιος οικονομικός φορέας έχει τα εχέγγυα να κατασκευάσει και να λειτουργήσει και δη επί εξαιτία το προκείμενο έργο, από την μη ορθή λειτουργία του οποίου διακυβεύεται η δημόσια υγεία και η προστασία του περιβάλλοντος της περιοχής γύρω από αυτό.

Αποδεικνύεται συνεπώς ότι τα ποσοτικά και ποιοτικά κριτήρια, καθώς και η προκείμενη τεχνική προδιαγραφή της παρούσας διακήρυξης, όπως αυτή διευκρινίστηκε, έχουν ληφθεί σε συνάρτηση τόσο των αναγκών και του σκοπού κατασκευής και λειτουργίας των ΜΕΑ και ΜΕΒ του Δήμου

Δυτικής Αχαΐας, όσο και των αρχών της αναλογικότητας, διαφάνειας και προώθησης του ανταγωνισμού.

Κατόπιν των ανωτέρω η επίδικη προδικαστική προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως νόμω και ουσία αβάσιμη στο σύνολό της, αφού α) η Προσφεύγουσα έχει την πλήρη δυνατότητα να προσφέρει την τεχνολογία της στα πλαίσια του εν θέματι διαγωνισμού, καθότι ούτε η προσβαλλόμενη πράξη, ούτε οποιοσδήποτε άλλος όρος των Τευχών Δημοπράτησης της το απαγορεύει και β) η προσφεύγουσα έχει επίσης την πλήρη δυνατότητα να αξιοποιήσει τα λειτουργικά χαρακτηριστικά της τεχνολογίας της, εφόσον όπως ισχυρίζεται με την χρήση της ανακυκλοφορίας απαερίων επιτυγχάνει χαμηλότερη ενεργειακή κατανάλωση, και να αποκτήσει με αυτόν τον τρόπο συγκριτικό πλεονέκτημα από τους υπόλοιπους διαγωνιζόμενους προσφέροντας μεγαλύτερη έκπτωση στο κόστος λειτουργίας της Μονάδας στο «Υποκριτήριο Κ1.2: Έκπτωση επί του λειτουργικού κόστους του προϋπολογισμού μελέτης».

**Ο Αναπληρωτής Προϊστάμενος της
Δ/σης Αρχιτεκτονικού Έργου - Η/Μ**

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ
Η/Μ Μηχ/κός ΠΕ με Α' β**